

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Katedra filozofie

Práce: diplomová

Posudek: oponenta

Práci hodnotil: Mgr. Jan Kastner

Práci předložila: Markéta Jestřábová

Název práce: Osobnosti kulturního života Plzně (vybrané významné osobnosti plzeňské činohry)

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Autorka sama hned v úvodu své práce formuluje její cíl slovy: „Cílem této diplomové práce je na pozadí obecného přehledu vývoje činohry v Plzni zpracovat přínos osobností Josefa Kajetána Tyla, Pavla Švandy ze Semčic, Vendelína Budila a Miroslava Horníčka pro rozvoj divadla v Plzni.“ Tento cíl práce naplnila.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autorka si vybrala poměrně rozsáhlé téma, ale ve své práci prokazuje orientaci v tématu i znalost pramenů, včetně těch archívních. U některých zdrojů bych se vzhledem k jejich dobové podmíněnosti přece jen přimlouval o zasazení do kontextu doby či alespoň komentář (viz bod 4). Osobně i některé formulace práce Václava Kuchyňky: Sto let českého divadla v Plzni. 1865-1965. 1. vyd. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1965. jsou dnes bez znalosti kontextu vzniku zavádějící. To je první rovina práce.

Tou druhou je jednak konfrontace historických a společenských souvislostí vývoje plzeňských divadel s jejich vybranými představiteli a současně i oněch čtyř vybraných osobností navzájem. Zejména 6. kapitolu považují za vyvrcholení autorčiny práce.

Třetí vrstvou je vytvoření a komentování vlastního dotazníku. I když nad otázkou: Jaké je vaše pohlaví? jsem se trochu zarděl. Grafy vyhodnocující dotazníkový průzkum jsou funkční a práci osvěžující, obrazové přílohy v závěru také.

Shrnuto: práce rozsáhlá, vyžadující zpracování rozsáhlého materiálu, zvládnuta jak teoretická, tak vlastní práce v rozsahu proporcionalním, přílohy vhodné.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Práce je logicky a promyšleně strukturována a napsána čtivě. Mnohdy však jsou některé formulace poplatné zdrojům, ze kterých vychází, aniž by je autorka výrazněji sjednotila do jednoduššího textu. Ten je doprovázen odpovídajícími citacemi v souladu s požadovanou praxí. Členění kapitol je přehledné, grafy vypovídající.

Pouze se pokusím odkázat na některé nedůslednosti v autorčině projevu.

a) Občas se autorka přece jen nevyvarovala drobných gramatických chyb (možná překlepů, které se daly odstranit pečlivější korekturou):

„...se znovu hrály(!) díla ...“ (str. 24),

„...vyšli(!) celkem dvě básně...“ (str. 36)

„Počátky plzeňské divadelní kritiky formovali(!) tři osobnosti...“ (str. 55), „Tyto tři osobnosti se svou činností podíleli (!)...“ (str. 74)

„Budilovy(!) rodiče se velmi zajímali...“ (str. 42)

„Díky Švandovo(!) odhodlání, pili a vytrvalosti...“ (str. 62), „Švandovo(!) manželka...“ (str. 85)

b) Některé formulace by se daly nahradit výstižnějšími:

„Na podzim roku 1944 bylo plzeňské divadlo okupanty uzavřeno díky(!) úřednímu rozhodnutí o uzavření všech divadel v Čechách.“ (str. 25) (x vlivem úředního...)

„...zájem...byl značně obrovský(!)...“ (str. 39)

Během Švandova ředitelování se objevila(!) hospodářská krize...“ (str. 41)

„...role, díky kterým se stal více zkušeným(!).“ (str.59)

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z práce je příznivý. Autorka v koncepci práce i její realizaci neztrácí proporcionalitu. Historie plzeňského divadla (3 kapitoly – 32 stran), Vybrané výrazné osobnosti plzeňské činohry (4 osobnosti – také 32 stran) a dotazník a jeho vyhodnocení (7 stran). Určitý rozdíl je v rozsahu “portrétů“ jednotlivých aktérů, možná závislý na množství literatury, možná na rozsahu jejich činnosti? Vendelín Budil (16 stran), Josef Kajetán Tyl (6 stran), Pavel Švanda ze Semčic (4 strany) a Miroslav Horníček (3 strany). Ačkoliv autorka svůj výběr těchto i „plzeňských postav“ nikde explicitně neudává, z první části práce je jasné patrné, proč právě ony. A jejich komparace v závěru jen potvrzuje správnost výběru a vzájemnou návaznost jejich působení.

I když tématem je zpracování přínosu těchto osobností pro rozvoj divadla v Plzni, u Miroslava Horníčka správně autorka naopak konstatuje: „Plzeňské divadlo utvářelo a vychovávalo budoucí významné herce.“ (str.59)

Jak jsem již výše předznamenal, některé citáty by si přece jen zasloužily autorčin komentář:

„Z Tylova působení zaznívá jeho výzva k věrnosti pokrokovým idejím v životě, veřejné činnosti v umělecké tvorbě, k lidovosti při zachování tvůrčí činnosti, k důvěře v nezměrné činorodé síly lidu a ve šťastný vývoj naší země.“ (str. 61)

Popřípadě i kritické zhodnocení celého pramenného zdroje. V tomto případě jím je: Z. Š. Zdeněk: Politický význam J. K. Tyla. 1. vyd. Praha: Nakladatelství politické literatury, 1963.

A na úplný závěr. Z vlastní zkušenosti (ale je to jen můj názor), by byla zajímavější 2. otázka místo, kde se Tyl narodil, jaký má vztah k Plzni? Možná mylně, ale domnívám se, že by většina určila naše město jako místo, kde se narodil.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Vysvětlíte, prosím, formulace:

1. „Oba prosazovali technickou dokonalost a analytické pojetí hudební interpretace.“ (str. 11, 3. věta 2. odstavce)

2. „V dramaturgii se Fišerova scénická nastudování vyznačovala souhrnným ovládnutím dílčích složek divadelního proslovu.“ (str. 28, 2. věta 2. odstavce)

3. Švanda v plzeňském divadle působil dvacet let a jeho práce byla nesmírně důležitá pro české plzeňské divadelnictví, neboť dokázal v Plzni zakotvit stálou divadelní scénu a vtisknout jí dramaturgicky a obzvlášť reprodukčně vývojový směr.“ (str. 41, 3. věta od konce 1. odstavce)

4. V devadesátých letech se umělci v divadle zaměřili především na plzeňské publikum a kvalitu odehraných divadelních představení.“ (str. 30, poslední věta 2. odstavce). S tím souvisí upřesňující otázka: Plzeňské publikum se tehdy (nebo snad dodnes) liší od publika v jiných městech a čím?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Výborně.

Datum: 23.5.2016

Podpis: Mgr. Jan Kastner v.r.